

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.6.2012
COM(2012) 270 final

2012/0145 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod
dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 2. februar 2012 annullerede Den Europæiske Unions Domstol i sag *C-249/10 P - Brosmann m.fl. mod Rådet ("Brosmann")*¹ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, for så vidt angår ansøgerne. Domstolen erklærede i sin dom, at den i artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 omhandlede stikprøveteknik ikke kan anvendes til at træffe afgørelse om de anmodninger om individuel markedsøkonomisk behandling, der er indgivet i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c). Domstolen fandt i sin dom, at i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), er de samarbejdsvillige producenter, som ikke indgår i stikprøven, berettigede til at få deres anmodning om markedsøkonomisk behandling gennemgået, uanset om der bliver beregnet en individuel dumpingmargen for disse virksomheder uden for stikprøven. Den Europæiske Unions Domstol påpegede også, at afgørelsen i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), skal træffes inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen.

Den Europæiske Unions Domstols dom vedrørende anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ville kræve, at Kommissionen gennemgår alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling indgivet af samarbejdsvillige producenter, der ikke indgår i stikprøven, uanset antallet af producenter. En sådan praksis ville imidlertid pålægge Unionens undersøgelsesmyndigheder en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde. Derfor er det hensigtsmæssigt at ændre forordning (EF) nr. 1225/2009, især for så vidt angår tidsfristen på tre måneder for Kommissionen til at træffe afgørelse om anmodninger om markedsøkonomisk behandling.

Det bør også bemærkes, at anvendelsen af den i artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 omhandlede stikprøveteknik med henblik på at træffe afgørelse om anmodninger om markedsøkonomisk behandling i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), i samme forordning ikke er i strid med Unionens forpligtelser ifølge Verdenshandelsorganisationens regler. For eksempel fandt Verdenshandelsorganisationens tvistbilæggeselskabs panel i tvist DS405 (*Den Europæiske Union - Antidumpingforanstaltninger vedrørende visse typer af fodtøj fra Kina*, rapport vedtaget den 22. februar 2012), at Kina ikke påviste, at Den Europæiske Union handlede i strid med artikel 2.4 og 6.10.2 i antidumpingaftalen, afsnit 15(a)(ii) i Kinas tiltrædelsesprotokol og afsnit 151(e) og (f) i rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende Kinas tiltrædelse ved ikke at gennemgå anmodninger om markedsøkonomisk behandling fra de samarbejdsvillige kinesiske producenter, som ikke indgår i stikprøven til den begrænsede oprindelige undersøgelse.

På denne baggrund og af hensyn til retssikkerheden anses det for hensigtsmæssigt at indføre en bestemmelse, som præciserer, at afgørelsen om at begrænse undersøgelsen til et rimeligt antal producenter ved at anvende stikprøver, jf. artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, også gælder de parter, hvis anmodninger om markedsøkonomisk behandling gennemgås, jf. artikel 2, stk. 7, litra b) og c). Derfor er det også hensigtsmæssigt at præcisere,

¹ Sag C-249/10 P – Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet, dom af 2. februar 2012 (endnu ikke offentliggjort i Sml.).

at en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), ikke bør træffes for producenter, som ikke indgår i stikprøven, medmindre sådanne producenter anmoder om og indrømmes en individuel undersøgelse i henhold til artikel 17, stk. 3.

Det anses endvidere for hensigtsmæssigt at præcisere, at den antidumpingtold, der pålægges indførslen fra producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke må overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a).

Endelig har fristen på tre måneder til at træffe en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), vist sig at være umulig at overholde i mange antidumpingprocedurer, især når der anvendes stikprøver i henhold til artikel 17. Kommissionens forslag om ændring af visse forordninger med henblik på at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i Lissabontraktaten ("omnibus I-forordningen")² indeholdt en ændring for at forlænge fristen i artikel 2, stk. 7, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 til seks måneder (punkt 24, stk. 1, i bilaget til "omnibus I-forordningen"). I betragtning af *Brosmann*-dommen, for så vidt angår tidsfristen (som blev afsagt et år efter omnibus I-forslaget), betragtes en forlængelse af tidsfristen til seks måneder ikke længere som hensigtsmæssig af hensyn til retssikkerheden. Det anses i stedet for mere hensigtsmæssigt at lade denne tidsfrist udgå af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009. Derfor bør Kommissionen indstille sine bestræbelser på at ændre tidsfristen i artikel 2, stk. 7, litra c), som led i omnibus I-forslaget og underrette Rådet og Parlamentet herom.

Af hensyn til retssikkerheden og princippet om god forvaltningsskik er det nødvendigt at fastsætte, at disse ændringer snarest muligt bør finde anvendelse på alle nye og igangværende undersøgelser.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Ikke relevant.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i henhold til hvilken Europa-Parlamentet og Rådet gennem forordninger og efter den almindelige lovgivningsprocedure skal vedtage foranstaltninger, der fastlægger rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik.

Dette forslag ændrer Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, som var baseret på den tilsvarende bestemmelse i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, dvs. artikel 133.

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (KOM(2011) 82 endelig).

- Nærhedsprincippet

Forslaget hører ind under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Europa-Parlamentets og Rådets forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund: En forordning skal ændres ved en forordning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Ikke relevant.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sag C-249/10 P³ erklærede Den Europæiske Unions Domstol, at den i artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁴, omhandlede stikprøveteknik ikke må anvendes med henblik på at træffe afgørelse om anmodninger om markedsøkonomisk behandling, der indgives i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), i samme forordning
- (2) Den Europæiske Unions Domstols dom ville kræve, at Kommissionen gennemgår alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling indgivet af samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, uanset om antallet af samarbejdsvillige producenter er stort. En sådan praksis ville imidlertid pålægge Unionens undersøgelsesmyndigheder en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde. Derfor er det hensigtsmæssigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
- (3) Desuden er anvendelsen af den i artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 omhandlede stikprøveteknik med henblik på at træffe afgørelse om anmodninger om markedsøkonomisk behandling, der indgives i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), i samme forordning, tilladt ifølge Verdenshandelsorganisationens regler. For eksempel fandt Verdenshandelsorganisationens tvistbilæggesorgans panel i tvist DS405 (*Den Europæiske Union - Antidumpingforanstaltninger vedrørende visse typer af fodtøj fra Kina*, rapport vedtaget den 22. februar 2012), at Kina ikke påviste, at Den Europæiske Union handlede i strid med artikel 2.4 og 6.10.2 i antidumpingaftalen, afsnit 15(a)(ii) i Kinas tiltrædelsesprotokol og afsnit 151(e) og (f) i rapporten fra arbejdsgruppen

³ Sag C-249/10 P – Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet, dom af 2. februar 2012.

⁴ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

vedrørende Kinas tiltrædelse ved ikke at gennemgå anmodninger om markedsøkonomisk behandling fra de samarbejdsvillige eksporterende kinesiske producenter, som ikke indgår i stikprøven til den oprindelige undersøgelse.

- (4) På denne baggrund og af hensyn til retssikkerheden anses det for hensigtsmæssigt at indføre en bestemmelse, som præciserer, at afgørelsen om at begrænse undersøgelsen til et rimeligt antal parter ved at anvende stikprøver, jf. artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, også gælder de parter, der er omfattet af en undersøgelse i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b) og c). Derfor er det også hensigtsmæssigt at præcisere, at en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), ikke bør træffes for eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven, medmindre sådanne producenter anmoder om og indrømmes en individuel undersøgelse i henhold til artikel 17, stk. 3.
- (5) Det anses endvidere for hensigtsmæssigt at præcisere, at den antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke må overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a).
- (6) Endelig har fristen på tre måneder til at træffe en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), vist sig at være umulig at overholde, især i forbindelse med procedurer, hvor der anvendes stikprøver i henhold til artikel 17. Det anses derfor for hensigtsmæssigt at lade denne tidsfrist udgå.
- (7) Af hensyn til retssikkerheden og princippet om god forvaltningsskik er det nødvendigt at fastsætte, at disse ændringer snarest muligt bør finde anvendelse på alle nye og igangværende undersøgelser.
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 7, foretages følgende ændringer:

a) I næstsidste punktum i litra c) foretages følgende ændring:

Udtrykket "*inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen*" udgår.

b) Følgende litra d) indsættes:

"d) Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, begrænses en afgørelse i henhold til litra b) og c) til parter, der er omfattet af undersøgelsen, og producenter, som indrømmes individuel behandling i henhold til artikel 17, stk. 3."

2) Artikel 9, stk. 6, første punktum, affattes således:

"Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a)."

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på alle nye og igangværende undersøgelser på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand